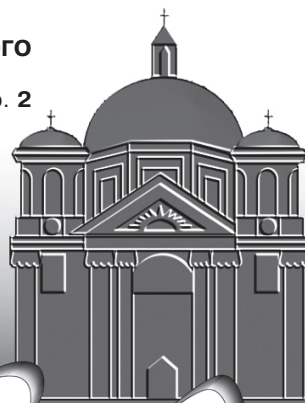

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська
ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 17–18 (13718-13719), 1 БЕРЕЗНЯ 2019 р. Роздрібна ціна 2 грн. 25 коп.

Рідна мова – це те найдорожче, що є в житті кожного народу, ота жива схованка людського духу, його багата скарбниця, в яку він складає і своє давнє життя, і свої сподівання. Мова – це не тільки засіб спілкування, але й основний інструмент, який дозволяє людині дати визначення культурі, історії рідного краю та родоводу, тобто дає можливість самоідентифікувати себе у просторі. Для кожного народу мова стає ніби другою природою, що оточує його, живе з ним всюди і

Від рідного слова сил набирайся,
ніколи й ніде його не цурайся

завжди. Без неї, як і без сонця, повітря, рослин, людина не може існувати. Як великим нещастям обертається нищення природи, так і боляче б'є по народові зречення рідної мови чи навіть неповага до неї, що є рівноцінним неповазі до батька й матері.

Збереження живої мови є пріоритетним напрямком роботи бібліотеки-філії №1 для дітей. Працівники книгозбірні тісно співпрацюють з колективом БСШ №1 із поглибленим вивченням слов'янських мов та Білоцерківською школою мистецтв №1. З нагоди Міжнародного дня рідної мови в бібліотеці відбувся літературний передзвон «Моя мова материнська, квітни в душі й на вустах», на якому вихованці вокального відділу школи мистецтв №1 дарували четвертокласникам БСШ №1 та їхнім батькам, бабусям і дідусям свої вокальні твори українською, італійською, англійською, французькою, іспанською, вірменською та кримсько-татарською мовами.

Приємно, що Катруся Сергієнко та Степан Петрішин-Канішевський є не тільки кращими читачами філії, а ще й

обдарованими співаками.

Тамара Саакян, Олександра Федунова, Софія Римар, Катерина Зінченко, Дар'я Савченко (клас викладача Лесі Крижешевської та заслуженого діяча мистецтв України Тамари Павленко) заворожили присутніх майстерним вокалом. Гітарист Арсеній Римлянський (викл. Тамара Фелдеші) не лише акомпанував юній співачці Софії Римар, а й виконав інструментальний твір японського композитора «Ностальгія», чим довів, що музика – це універсальна мова, яку розуміють усі народи світу.

На завершення свята прозвучала пісня композитора Лесі Горової «Україна – це світло», а щирі оплески глядачів-дітей підтвердили, що соціальні функції мови надзвичайно широкі.

Олена Крищенко

Аеропорт у Білій Церкві стане сучасним cargo-терміналом

Нещодавно міністр інфраструктури України Володимир Омелян відвідав комунальне підприємство «Білоцерківський вантажний авіаційний комплекс» (КП «БВАК»).

Він зустрівся з трудовими колективами авіапідприємств КП «БВАК», ТОВ «Авіамір» і ПРАТ «Україна-Аероальянс» та подякував працівникам за збереження технічної бази з ремонту літаків, а також за віру та прагнення розвивати авіа-ремонтну галузь.

Директор КП «БВАК» Сергій Кандауров ознайомив В. Омеляна з одним із найбільших літакових ангарів, де проводиться технічне обслуговування повітряних суден, детально розповів про технічну базу авіакомплексу, можливості та перспективи створення тут мультимодального транспортного вузла.

«Попит на наші послуги надалі лише зростатиме. Після відкриття міжнародного пункту пропуску через кордон на аеродромі ми очікуємо до 300 зліт-посадок на рік. Згодом це стане потужною базою для організації міжнародних карго-перевезень за мультимодальним принципом», – зазначив директор Сергій Кандауров.

Очільник Мінінфраструктури Володимир Омелян особисто проінспектував стан злітно-посадкової смуги, відмітивши, що цей проект має всі можливості для успішної реалізації.

«Міністерство всіляко готове долучитися до співпраці, щоб розробити концепцію сучасного карго-терміналу (карго – те саме, що вантаж), внаслідок чого посиляться і база з ремонту літаків. Ваше підприємство здатне зайняти нішу з технічного обслуговування та ремонту сучасних типів вантажних літаків. Ми зробимо спільну якісну зміну саме в цьому місті та на вашому підприємстві. А отже, це будуть нові високооплачувані робочі місця та суттєвий розвиток всього регіону», – зауважив Володимир Омелян.

За його словами, у планах Мінінфраструктури на цей рік – виготовлення проектної документації, після чого ключовим стане пошук і залучення міжнародних інвестицій.

Прес-служба КП «Білоцерківський вантажний авіаційний комплекс»

Ті, хто пішов у безсмертя

Час тоді, здавалось, зупинився, перетворившись на щось зболене й тяжке, відміряне лише дзвоном Свято-Михайлівського собору. Все у порівнянні з Майданом стало другорядним. Погляди українців, яким не вдалося доєднатися до людей у Києві та котрі всіляко допомагали, як могли, із тилу, не відривалися від новинних стрічок. Погляди тих, хто був там, впиралися в пащі рушниць. Гімн і Тризуб перетворилися на зброю супроти землячків, яким наші символи чужі й відразні. Революція Гідності повернула багатьом із нас усвідомлення того, ким ми є. Україна всередині нас самих тоді перемогла. Але до блакитного і жовтого кольорів її прапора, що повсякчас перетворюється на бойовий стяг, додався червоний – від крові. Небесна сотня освятила власними життями боротьбу народу за волю, і кожен, хто став до її лав, досі з нами. Бо герої насправді не вмирають.

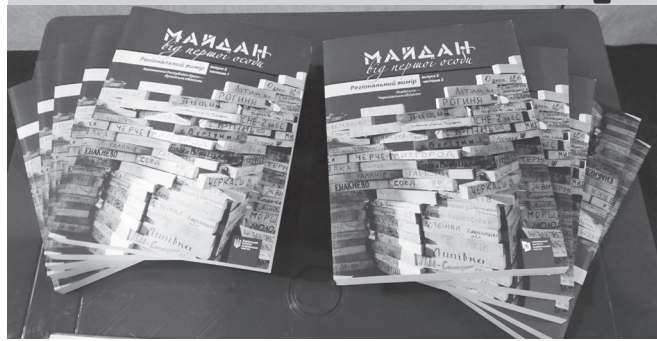
Пам'ять про них закарбовано у наших серцях і навіть у календарній даті. Адже указом Президента України, на знак вшанування відваги, сили духу і стійкості громадян, які віддали своє життя, захищаючи ідеали демократії, відстоюючи права і свободи людини, європейське майбутнє нашої країни, 20 лютого визначено Днем героїв Небесної сотні.

Тож нещодавно білоцерківська громада вшанувала пам'ять тих найдостойніших синів і дочок України, які загинули за її майбутнє. Біля меморіалу до велелюдного зібрання звернувся секретар міської ради Вадим Кошель. Він підкреслює, що саме Майдан зупинив беззбройне захоплення України, саме завдяки йому над нашими містами й селами майорить рідний прапор, а не російський триколонор. Посадовець наголосив, що нинішнє покоління має завершити справу, котру розпочала Небесна сотня. Аби майбутні не знали більше війн і революцій.

До присутніх звернувся також Благочинний Білоцерківського району Православної Церкви України, настоятель парафії Покрови Божої Матері священник Микола Гопаич. За душами полеглих на Майдані та Східному фронті було здійснено поминальний молебень.

Білоцерківці ж принесли до портретів Героїв Небесної сотні квіти і запалили сто свічок-ламподок на знак шани і пам'яті. Ми бережимемо спогади. З-перед наших очей не зникне жорстокий розгін мітингувальників у ніч з 29 на 30 листопада 2013-го, не розвіються чорні стовпи диму від багать, не відмиється кривавий четвер 19 лютого, не знеціняться місяці боротьби, і кача плитиме рікою сліз. По п'ятьох роках у душах нічого не вляглося, бо рани, завдані прямісінько в серце, – завжди свіжі. І хай тих шрамів уже в три ряди, та ми не носитимемо їх намарно, і кожен українець зробить усе, аби не було соромно перед своїми нащадками і тими, хто пішов у безсмертя. Хочу в це вірити!

Богдан Храбуст

«Майдан від першої особи.
Регіональний вимір»

Книгу з такою назвою, видану Українським інститутом національної пам'яті, 22 лютого презентували в Білій Церкві.

У виданні подані фрагменти спогадів учасників та очевидців протестних акцій у регіонах, що відбувалися під час Революції Гідності. Інтерв'ю зібрані робочими групами, до яких увійшли історики, музейники, архівісти, журналісти, громадські активісти. Фрагменти спогадів доповнені джерелами документального характеру, дописами із соціальних мереж, світлинами, агітаційними матеріалами.

Метою видання є спроба реконструкції подій, які відбувалися не лише на столичній площі, а й по всій Україні, воно покликане сприяти збереженню пам'яті про Майдан та його учасників.

Секретар Білоцерківської міської ради Вадим Кошель поділився з присутніми своїми спогадами: «Кожен, хто

знімав бруківку на Хрещатику, вкладав замість неї свою душу. Після подій на Майдані ми підняли на новий рівень наш Гімн: він перестав бути просто пісню, натомість став пісню гідності та свідомості. Те, що пережила тоді вся Україна, змінило всіх нас назавжди».

Білоцерківці також зробили значний внесок у Революцію Гідності, проте, на жаль, у рамках цього проекту не було можливості в повному обсязі висвітлити те, що відбувалося тоді в нашому місті. Тому вже під час презентації своїми письмовими спогадами, світлинами, листівками поділилися безпосередні учасники тих буремних акцій.

Організатори заходу сподіваються, що отримані письмові спогади наших земляків ляжуть в основу майбутньої книги про події, які відбувалися в Білій Церкві під час Революції Гідності.

З офіційних джерел

Нарада у новому форматі?

Все про пасажирські перевезення в Білій Церкві. Таку тему мала відкрита зустріч, яка відбулася 21 лютого. В ній взяли участь представники влади та громадських організацій, депутати міської ради, мешканці міста та головне – керівники автотранспортних підприємств. Питання, які розглядалися, стосувалися розвитку комунального транспорту, власне організації пасажирських перевезень, в тому числі й пільговиків, підвищення культури обслуговування водіяма автобусів, встановлення валідаторів тощо. Звичайно ж, йшлося і про підвищення вартості проїзду в громадському транспорті, а також про стан проведення громадської експертизи щодо цього питання.

Відразу зауважимо, зустріч ця була непростою. Емоції доповідачів, причому як представників громадськості, влади, так і перевізників, часом просто зашкалювали. Звісно, питання пасажирських перевезень складне, воно набуло в нашому місті особливого значення – хтось у цьому контексті займається популізмом, а хтось намагається відстояти права білоцерківців. Та як би там не було, а домовлятися всім сторонам якось треба.

Тож заступник міської голови О. Поляруш зауважив, що наради в такому форматі планують проводити щотижня. Розпочати вирішили з транспортної галузі. Таким чином люди зможуть задати питання, які їх турбують, безпосередньо перевізникам. Якщо на практиці подібні зустрічі матимуть позитивний результат, то їх проводитимуть і по інших галузях.

З максимальною відповідальністю до теми пасажирських перевезень, зокрема й щодо питання підвищення тарифу на проїзд, закликав поставитися всім зацікавленим особам і народний депутат Хвича Мепарішвілі. І наголосив, що тут потрібно ухвалити виважене рішення, яке задовольнить і перевізників, і пасажирів.

Про перспективи розвитку комунального транспорту доповідав О. Поляруш. Він зауважив, що 2018-го року в місті затвердили нову програму розвитку автомобільного транспорту. Також було вивчено умови близько 15 лізингових компаній (українських та іноземних), щоб вибрати ті, які пропонують найкращі умови для співпраці. Крім того, 7 лютого під час сесії міської ради виділено 5 млн грн на купівлю нового сучасного тролейбуса.

Олена Шевченко, начальник відділу транспорту та зв'язку міської ради, розповіла, що автобуси «Богдан» й «Атаман» обслуговували у 2017 році тільки 14 і 22 маршрути. Тепер же машини такого типу виїхали й на інші маршрути. Загалом приблизно 70% рухомого складу підприємств-перевізників відповідають вимогам міських перевезень. 97% машин обладнані GPS-навігаторами, 69% – засобами візуального та звукового оголошення зупинок, 84% – відеореєстраторами (внутрішніми й зовнішніми). Надалі їй перевізників вимагатимуть ще й забезпечення форменим одягом. Звичайно ж, особлива увага приділяється виконанню інвестиційних зобов'язань перевізниками. Причому, у 2018 році ТОВ «Транссіті» закупило 8 нових автобусів марки «Атаман», ПАТ «Білоцерківський авто-

бусний парк» – 3 нові «Рути», ТОВ «Епітранс» – автобус «Атаман», шість «Богданів» виїхало на маршрути від ПП «КАН».

О. Шевченко до того ж розповіла, що протягом 2018 року в місті встановлено 26 сучасних скляних зупинок, на яких розміщено графіки руху громадського транспорту. Відтак помітні зрушення в галузі вже є.

Натомість депутати А. Король, В. Бабенко наголосували, що в першу чергу треба розвивати саме комунальний транспорт (в тому числі й тролейбусне управління), виділяти на нього кошти. Їх підтримали й інші присутні в залі, а також обговорили питання закупівлі тролейбусів у лізинг.

Активність серед присутніх зросла, коли слово дали власне перевізникам.

Спочатку до всіх звернувся начальник КП БМР «Тролейбусне управління» Володимир Вахній. Він розповів, що на підприємстві є 24 тролейбуси, на лінії з них щодня виходять 17-18 одиниць. Деякі з них підлягають капремонту, що, до речі, управління намагається робити власними силами й коштами, а деякі – взагалі списанню. Крім того, капітального ремонту потребує контактна мережа й розміщення підприємства.

В. Вахній наголосив, що жодної скарги від білоцерківців до управління не надходило. А значна частина громадян у тролейбусах – це пільговики. На одного платного пасажирів в них 4 – безплатних. Цьогоріч тролейбусне управління подало до міської ради розрахунок коштів, які необхідні для заміни контактної мережі. А це 2,8 млн гривень. Ще 10 мільйонів потрібні, щоб придбати 2 нові тролейбуси. Вже мають в управлінні й плани на 2020 рік. Йдеться про виділення коштів на закупівлю 3 тролейбусів і ремонт підстанцій та контактних мереж.

А ось директор ПАТ «Білоцерківський автобусний парк» Андрій Старинко, в свою чергу, сказав, що коли підприємство виходило на конкурс, то пропонувало марку автобусів «Неоплан». Вони їздили на 19 маршруті. Проте сьогодні ці машини економічно не вигідні, тому були замінені на «Рути», які теж відповідають умовам договорів. Звичайно, Автобусний парк намагається виконувати свої інвестиційні зобов'язання, але ж і білоцерківці мають розуміти, що тариф на проїзд, який нині діє в місті, не відповідає дійсності, зауважив А. Старинко.

На перегляді тарифу наголосували і засновник ТОВ «Транссіті» Юрій Нестерчук. Він зазначив, що його підприємство дотримується своїх зобов'язань згідно з

умовами конкурсу. Але для того, щоб виконувати їх надалі та якісно обслуговувати пасажирів, потрібно переглянути нинішню вартість проїзду. Також Юрій Вікторович закликав Громадську раду об'єктивно і реально обґрунтувати тариф. І запевнив, що до співпраці готовий.

Та найгарячіше в залі стало тоді, коли слово дали представникам громадських організацій, мешканцям міста. Люди нарікали на недотримання інтервалу руху автобусів, неналежну поведінку водіїв, відмову перевозити пільговиків. Обговорення цих проблемних питань, здавалося, сягнуло апогею – учасники дискусії перебивали один одного, кричали, доходило навіть до особистих образ. У цьому гармидері справді непросто було висловити свою думку чи почути голос ближнього.

Так, дуже емоційно виступив ліквідатор Анатолій Медвідь. Він скаржився на водіїв 14 маршруту, які просто відмовляються його возити, ображають і навіть не зупиняються на зупинці, коли він там стоїть.

Зі скаргами на водіїв 14-го прийшла й багатодітна мати. Вона заявила, що її дітям також відмовляють у безкоштовному проїзді. А ця ж пільга їм гарантує держава. Щоб вирішити цей конфлікт, на нараду навіть запросили водія маршрутки. Проте, як з'ясувалося пізніше, викликали не того. Зрештою жінці порадили бути уважнішими й записувати не лише номер машини, а й прізвище водія.

Насамкінець дійшли й до питання щодо громадської експертизи. Про неї розповіла член Громадської ради при виконавчому комітеті Вікторія Рудешко. Зокрема, вона зауважила, що частину документів уже проаналізовано. Тепер, щоб перевірити обґрунтованість тарифу, потрібно ще визначити пасажиропотік по кожному з маршрутів. Робоча група рахуватиме пасажирів за 4 дні – 2 робочі й 2 вихідні.

Згідно з попередніми підрахунками, вже стало зрозуміло, що в місті є так звані невігідні маршрути. Їхня протяжність невелика, а витрати на обслуговування такі ж, як на популярні напрямки. Отже, вартість проїзду там не може бути, як на інших. Однак учасники наради не підтримали такий варіант, бо переконані – тариф на всіх маршрутах повинен бути однаковий.

На завершення О. Поляруш висловив сподівання, що такі зустрічі стануть регулярними. Адже тільки разом обговоривши проблемні питання, можна ухвалити правильні рішення.

Юлія Штонда

Хвича Мепарішвілі: Максимально сприятимуть тому, щоб Біла Церква динамічно розвивалася, ставала комфортним і привабливим містом

Хвичу Мепарішвілі називають активним лобістом Білої Церкви у Верховній Раді. Завдяки його зусиллям місто отримує величезні фінансові вливання з державного бюджету. Лише торік на соціально-економічний розвиток Біла Церква за сприяння Мепарішвілі отримала близько 150 млн грн. Тож про те, на реалізацію яких проектів були витрачені ці кошти, а також про плани на найближчу перспективу говоримо з народним депутатом від партії «Народний фронт» Хвичею Мепарішвілі.

Насправді минулого року в Білій Церкві було реалізовано чимало важливих проектів. Насамперед, відмічу початок капітального ремонту міського стадіону «Трудові резерви». У 2018 році на його реконструкцію з держбюджету було виділено 20 млн грн. Наразі вже завершено облаштування футбольного поля, встановлено системи автоматичного поливу та дренажу. Хочу вірити, що оновлені «Трудові резерви» вдихнуть нове життя у розвиток спорту в місті.

Так само з держбюджету було виділено майже 24 млн грн на ремонт Горбатого мосту. Зазначу, що ця важлива для міста споруда за 75 років жодного разу не ремонтували. Також улітку був відкритий наземний перехід через залізницю, що поєднав 4-й мікрорайон і вулицю Павличенко. Це унікальний пішохідний перехід, перший такий в Україні. Він має весь комплекс заходів безпеки – дорожні знаки, горизонтальну розмітку, світлову сигналізацію, спеціальні огороження лабіринтового типу.

Крім того, були здійснені роботи із заміни покрівлі навчального корпусу Технологіко-економічного коледжу БНАУ. Розпочато облаштування тротуарів і пішохідних доріжок в окремих районах міста, на що в рамках субвенції на соціально-економічний розвиток виділено 1,5 млн грн. Також у Білій Церкві активно реалізовувався проект зі встановлення загальнобудинкових лічильників тепла.

Торік за Вашого сприяння розпочалася реалізація проектів, які мають на меті поліпшення екологічного стану вододійного міста. Розкажіть більш детально про цю ініціативу.

Так, дійсно, в минулому році вдалося досягти певних успіхів у вирішенні проблемних екологічних питань. За моєї ініціативи з держбюджету було виділено близько 9 млн гривень на виконання заходів для поліпшення гідрологічного режиму та екологічного стану обвідного каналу навколо острова «Дитинство» та вододійми поблизу храму Покрови Божої Матері. Хочу наголосити, що надалі оновлений канал планується викорис-

товувати для тренувань та змагань з веслування на байдарках, а відповідно – й відродження та розвитку цього виду спорту в Білій Церкві. Водночас зазначу, що це лише початок робіт. Я всіляко сприятиму реалізації проектів, які передбачають збереження водних об'єктів міста. На черзі – поліпшення екологічного, санітарного та гідрологічного стану водойми на території дендропарку «Олександрія».

Хвиче Нодаровичу, а чим ще порадуєте містан цього року?

Насамперед, буде завершено ремонт ділянки дороги «Київ – Одеса» на в'їзді у місто з боку столиці. Потрібно провести озеленення обвідного каналу навколо острова «Дитинство» й облаштувати територію озера поблизу храму Покрови Божої Матері. Планується також подальша реконструкція «Трудових резервів». Буде закуплено необхідне обладнання у міську лікарню №2 і пологовий будинок. Також триватиме ремонт і благоустрій прибудинкових територій по вулиці Леваневського, 47/1, 55 та 57, на ці потреби уже виділено субвенцію з держбюджету в розмірі 3 млн грн. Буде реконструйований міст «Дружба», облаштований підземний залізничний перехід по вул. Східній.

Серед основних завдань – закінчити будівництво об'їзної дороги. Нарешті затверджено детальний план території для її будівництва в адміністративних межах Шкарівської та Маловільшанської сільських рад. Разом з однодумцями ми йшли до вирішення цього важливого питання понад півроку. І це ще не повний перелік проектів. Єдине, що можу сказати, що буду продовжувати працювати над тим, щоб із державного бюджету в Білу Церкву потрапляло якомога більше коштів на соціально-економічний розвиток. Взагалі я готовий всіляко сприяти тому, щоб Біла Церква динамічно розвивалася, ставала комфортним і привабливим містом.

Вікторія Власенко

Як не платити зайве за воду і тепло?

У 2019 році почне діяти нова методика розподілу спожитих комунальних послуг між мешканцями багатопверхівок. У чому полягають зміни та як економити за нових умов, розповідає Центр громадського моніторингу та контролю.

Облік за лічильником

Відповідно до закону «Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання», всі житлові об'єкти необхідні обладнати зовнішніми приладами обліку гарячої та холодної води і тепла. Загальнобудинкові лічильники може встановити оператор зовнішніх інженерних мереж (наприклад, місцевий водоканал чи теплоенерго). Вартість приладу і його встановлення буде розподілена між споживачами і додана до тарифу.

Мешканці будинку можуть також купити лічильник самі, попередивши про це відповідну службу й оплативши його встановлення. Крім того, обладнати багатопверхівки загальними лічильниками може за свій коштом місцева влада.

З 1 серпня 2020 року держава штрафуватиме операторів зовнішніх інженерних мереж за відсутність загальних лічильників води і тепла у багатоквартирних будинках.

Спочатку договори

Наявність загального лічильника у будинку дозволяє мешканцям сплачувати лише за фактично отримані послуги. Однак вона не скасовує необхідності мати індивідуальні прилади обліку в квартирах. Адже нова методика передбачає, що небаланс, тобто різницю між показниками загального та суми квартирних лічильників, додатково оплачуватимуть мешканці будинку. Якщо всі жителі мають власні лічильники, то перевитрати розподілятимуть пропорційно до споживання кожної квартири. Якщо ж не в усіх є лічильники у помешканні, тоді небаланс ляже на їхні плечі, пояснюють експерти.

Поки що нова методика не застосовується. Вона запроваджується тільки тоді, коли споживачі укладуть нові договори із підприємствами, що здійснюють тепло-, водопостачання та водовідведення. Більше того, один із документів, на які спираються нові правила, – закон «Про житлово-комунальні послуги» – набуває чинності лише з 1 травня 2019 року. «До того часу нарахування населенню за комунальні послуги має здійснюватися за чинними договорами та правилами», – йдеться у повідомленні Мінрегіону.

Відповідальні мешканці

Аби заощадити ресурси і кошти споживачів, експерти радять проводити енергоаудит, а за його результатами – енергомодернізацію будівель. За даними Мінрегіону, наразі в Україні є 300 енергоаудиторів, які вже видали перші енергетичні сертифікати будинків.

За підрахунками енергоаудиторів, утеплення фасадів дозволяє зекономити 40–60% на теплі. Герметичні вікна й утеплений дах зменшують суму в платіжках на 15–20%. Встановлення лічильника тепла з терморегулятором забезпечує від 30 до 45% економії, а індивідуальне опалення – до 50%.

Водночас, щоб уникнути переплат за втрати води, фахівці радять слідкувати за станом труб у будинку, а також за недобросовісними сусідами. Адже часто причиною невідповідності суми показників квартирних лічильників загальному водоміру є шахрайство окремих мешканців. Експерти наголошують, що відповідальними повинні бути не лише постачальники житлово-комунальних послуг, а й самі споживачі.

